

عنوان مقاله:

ضرورت آموزش معماری پایدار

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مژگان علی خیاوی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات گیلان، گروه معماری، گیلان،

طاهر وحیدی - دکترای معماری، عضو هیات علمی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

از آنجاییکه معماری پایدار دارای ماهیتی پویا بوده و موازی با سایر مفاهیم پایداری در حال توسعه است، لذا تدوین ضوابط و مقررات و اعمال قوانین، لزوماً نمی تواند موجب تحقق آن گردد. از اینرو، آموزش تخصص های معماری پایدار در برخی از کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه، با هدف پرورش اخلاقی و مهارتی معماران برای ایجاد محیط های مصنوع پایدار، به همراه ضوابط و مقررات، مورد توجه گسترده ای قرار گرفته است. امروزه مشکلات زیست محیطی، آلودگی شهرها و کاهش ذخایر نفتی در کشور نیز باعث شده که مساله ی صرفه جویی در مصرف انرژی و استفاده از انرژی های پاک و تجدید شونده مطرح و پی گیری شود. در این میان، آموزش به عنوان بهترین ابزار برای الگو سازی صحیح و تاثیر گذاری در کلیه ی مراحل اجرای پروژه ی معماری - اعم از برنامه ریزی، طراحی، بهره برداری یا تخریب - مورد توجه است. هدف از این مقاله، تاکید بر لزوم تحقق، توسعه و ترویج معماری پایدار به واسطه پرورش جامعه معماری متفکر، متعهد، ماهر و آینده نگر در ایران، به بیان ضرورت آموزش معماری پایدار در دانشگاه های کشور پرداخته و مباحث نظری و مصادیق مرتبط را ارائه کرده است. نتایج تحقیق حاکی از این است که نوع و روش آموزش می تواند در ایجاد معماری پایدار و نهایتاً در توسعه ی پایدار نقش بسزایی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

آموزش معماری پایدار، توسعه پایدار، روش های آموزش، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315291>

